

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 201

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, AUGUST 29, 1939

LETO XLII. — VOL. XLII.

Sijajen program S. Ž. Zveze

V četrtek 31. avgusta se vrši tretji letni piknik pod pokroviteljstvom vežbalnih krožkov in lokalnih podružnic Slovenske ženske zveze. Ves program se vrši v Euclid Beach parku. Pripravljen bo zanimiv program za popoldne in zvečer. Pridite v park z družino! Čtoreci bodo lahko kupili pri odboru tikete za razne vožnje po polovični ceni. Ob treh popoldne se prično razne dirke za nagrade, za starejše in za mladino. Ob pol osmih zvečer se pa prične slikovita parada vseh vežbalnih krožkov Slovenske ženske zveze. Pri korakanju bo igrala godba društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ.

MRS. FRANCES KURZE
6509 Schaeffer Avenue
Direktorica vežbalnih krožkov Slov. ženske zveze.

Za prvenstvo v dovršenih vajah med vežbalnimi krožki. Vsak krožek posebej bo nastopil v tekmi. Vsak krožek ima za to odločenih sedem minut. Sodniki bodo vežbalni mojstri od Ameriške legije.

Po tekmi se pa prične plesna veselica, za katero bo igrala godba pod vodstvom Freddie Križmana. V tej godbi se posebno odlikujeta Louis Andolek s svojo trobento in Eddie Zalar s svojo električno gitaro.

Ob pol desetih zvečer pa nastopijo dekleta vseh vežbalnih krožkov in sicer v dolgih večernih oblekah. Proizvajale bodo nastop, kakršnega še niste videli. Ne smete zamuditi tega prizora. Zatem se pa zopet nadaljuje s plesom.

Vstopnine ni nobene, zato se že danes odločite, da greste v četrtek v Euclid Beach pogledat naša vrla dekleta od Slovenske ženske zveze, ki vas prijazno vabijo, da vam pokažejo svoje nove vaje v korakanju. Pridite že popoldne, kdor le more. Drugi pa zvečer. Lansko leto se je enake prireditve udeležilo nad 3.000 oseb, letos se jih pričakuje pa še več.

Ne pozabite: v četrtek 31. avgusta v Euclid Beach park!

Poljska zre na Zedinjene države, da posredujejo ter preprečijo grozečo bojno vihar v Evropi

Varšava, Poljska. — Na bil vsak poskus zman. Zato Poljska tudi čuti, da more edino kaka tretja država, ki ni prizadeta v tem konfliktu, posredovati. V to bi bil najboljši na mestu predsednik Zedinjenih držav, do katerega imajo vse države največje zaupanje. Iz glavnega mesta, Varšave, so že izselili skoro vse ženske in otroke. Izmed 1.300.000 prebivalcev jih je odšlo iz mesta že do 300.000. Železniške postaje in križišča so strogo nadzorovane po vojaštvu. Vlada je ukazala kmetom, da izročijo vojski vse konje in vozove. Po vseh mestih kopljejo zaklonišča, kjer se bodo ljudje skrili pred zračnimi napadi.

Ker je položaj še vedno napet, se Poljska kar naprej pripravlja za obrambo, predvsem se na meji proti Nemčiji. Sodi se, da ima Poljska danes do en milijon mož pod orožjem.

Poljska je že ponovno poskušala dovesti do direktnih pogajanj z Nemčijo, toda je bil vsak poskus zman. Zato Poljska tudi čuti, da more edino kaka tretja država, ki ni prizadeta v tem konfliktu, posredovati. V to bi bil najboljši na mestu predsednik Zedinjenih držav, do katerega imajo vse države največje zaupanje. Iz glavnega mesta, Varšave, so že izselili skoro vse ženske in otroke. Izmed 1.300.000 prebivalcev jih je odšlo iz mesta že do 300.000. Železniške postaje in križišča so strogo nadzorovane po vojaštvu. Vlada je ukazala kmetom, da izročijo vojski vse konje in vozove. Po vseh mestih kopljejo zaklonišča, kjer se bodo ljudje skrili pred zračnimi napadi.

Poljsko-nemška meja se bo zaprla

Varšava, Poljska. — Ljudje, ki prihajajo iz Nemčije poročajo, da so na nemški strani nabiti po vseh kolodvorih letaki, ki naznanjajo, da se zapre meja proti Poljski. Poljska vlada čaka, kdaj bodo Nemci ustavili prihodnji vlak, namenjen na Poljsko. Na cesti pri Zbaszunu so pa Nemci že zaprli cesto in preko nje postavili žične ovire.

Pevski zbor Adria

Pevske vaje tega zbora se vrše vsak torek večer ob 7:30 v Društvenem domu na Recher Ave. Prej so se vršile ob ponedeljkih, kar naj pevci in pevke upoštevajo.

Sonce se bo shladilo!

New York. — Naše zlato sonce bo izginilo z nebesnega svoda in bo postalo take velikosti in svetlobe kot so druge zvezde. Tako prerokuje profesor Russel, zvezdoslovec na Princeton univerzi. Ampak (in to naj nas potolaži) to se ne bo zgodilo še najmanj 10 milijonov let. Še bodo pikniki par let!

Vojne ne bo!

Anglija je odgovorila Hitlerju. — Hitler študira odgovor Angliji. — Sicer je pa vse pripravljeno za ples.

Berlin, Nemčija, 29. avgusta. — Danes zjutraj so se zbrali Hitler in njegovi svetovalci, da napišejo odgovor na angleško noto, ki jo je včeraj prinesel iz Anglije nemški poslanik Henderson. Evropa se je za par dni oddahnila, ker vsaj toliko časa ne bo vojne, dokler se Anglija in Nemčija v popolnem ne dogovorita kako in kaj.

Hitler je poslal zadnji teden angleški vladi svarilo, da se ne bo vsedel k pogajanjem toliko časa, da dobi najprej Gransk in poljski koridor. Potem šele da je pripravljen za nadaljni razgovor.

Angleška vlada je na Hitlerjevo pismo odgovorila, da mora biti prej sklicana seja nekaj velisil, predno se more sploh govoriti o kakšni dovoli Nemčiji. Sicer je pa Anglija še vedno trdno odločena stati na strani Poljske. Natančna vsebina odgovora angleške vlade pa ni znana.

Hitler bo zdaj par dni študiral, kaj bi odgovoril Angliji in potem bo Anglija najbrže zopet odgovorila Hitlerju.

Iz nemških vladnih krogov se poroča, da Hitler ne bo odnehal od svojih prvotnih zahtev, da dobi Gdansk in poljski koridor. Samo ti dve stvari sta, ki lahko preprečijo vojno, se je izjavil Hitler. Dokler nima Nemčija v posesti petih dveh krajev, se ne bo pričela pogajati o drugih spornih zadevah.

Nemčija je popolnoma zaprla mejo proti Poljski in vse je pripravljeno na udar. Treba je samo male iskric in vnel se bo svetovni požar, ki bo strašnejši kot je bil leta 1914.

Miller ni kandidat

Ray T. Miller, za katerega so v njegovi odtodnosti nabrali podpise na petici in jih vložili pri volivnem odboru, je ukazal, da se njegovo ime črta iz liste kandidatov.

Vrnite tikce!

Člani sam. društva Srca Jezusa, so prošni, da vrnejo do petka večer tikete za nagrade. Prinesite jih tajniku, da se more vse urediti za soboto večer.

Lep večer je bil

Sinoči se je zbralo krog 50 Presercev in ožjih rojakov, da so se poslovili od svojega rojaka č. g. p. Kazimir Zakrajška.

Mr. Joe Grdina je otvoril program in v obširnem govoru pozdravil navzoče ter jim razložil pomen večera. Nato pa je izročil vodstvo Mr. A. Grdini, ki je najprej pozdravil navzoče in nato pa poklical k besedi monsignorja B. J. Ponikvarja, ki je iskreno priporočil, da bi Slovenci v Clevelandu in v splošnem sledili besedam p. Zakrajška ter delovali po navodilih naše stare domovine, da se čim dlje ohrani naša narodna in verska zavest.

Za njim je govoril g. župnik Bombach in nato pa zastopnik lista Ameriške Domovine, Frank A. Turek, ki je poudaril, da bo list še v bodoče kakor v preteklosti deloval za narodno edinstvo troimenega naroda SHS. Navzoči, ki so v kratkih besedah izrazili svoje zadovoljstvo so bili še kot starosta Presercev 82 letna Zalarjeva mati iz Collinwooda, 78 letni Mr. Svete iz Clevelanda in naš poznani 72 letni Frank Suhadolnik.

Za Bevcane je izročila pozdrave domovini Mrs. M. Kuhar. Oglasil se je tudi Mr. Zalar. Dr. W. J. Mally je poudarjal, da se Slovenci v Clevelandu držimo in upoštevamo naš svete našega gosta č. g. p. K. Zakrajška, da Slovenci tudi izven naše stare domovine ostajamo to kar so nas učili naši starši in da ne pozabimo, da se pretaka po naših žilah slovenska kri.

Č. g. p. Zakrajšek se je v prav lepem, v zabavnem, a tudi resnem govoru spomnil mladih let v domovini in pojasnil pomen svojega obiska v Ameriki. Poudarjal je, da pozabimo vse, kar je bilo mogoče zopernega, a ohranimo vse, kar je bilo dobrega. Želja njegova je, da si vzgajamo našo mladino, da bo spoštovala naš jezik, ker le tedaj bo spoštovala tudi svojo mater.

Č. g. p. Zakrajšek se je moral kmalu posloviti, ker je še sinoči odpotoval proti zapadu in upamo, da se še vidimo predno odide v domovino.

Vile rojenice

Družini Mr. in Mrs. Victor Svete, 1269 Norwood Rd. so vile rojenice v medeljo prinesle za hčerko prvorojenke. Dekliško ime matere je bilo Viktorija Roje. Mati in dete se dobro počutita v St. Ann's bolnišnici. Naše čestitke!

K molitvi

Članice društva Srca Marije (staro) so prošene, da pridejo nocoj zvečer ob osmih v Grdinovo kapelo k molitvi za pokojno sestro Mary Polončič.

Sporazum z Hrvati dosežen!

Roosevelt molči, toda pazno zasleduje razvoj položaja v Evropi

Washington, D. C. — Roosevelt se skoro ne gane od svoje pisalne mize in je neprenehoma obveščan od razvoja stvari v Evropi. Nihče ne migne, kaj bo storil predsednik nadalje. Pojavila se je govorica, da skuša vlada Zed. držav vplivati na republike v Južni Ameriki, da bi skupno nastopile za mir v Evropi. Roosevelt je še v aprilu in zopet zadnji teden prosil kanclerja Hitlerja, naj se ne posluži orožja za dosego svojih zahtev, ampak naj bi se spor rešil mirnim potom pri zeleni mizi. V Beli hiši so uradniki vedno bolj nervozni in izražajo, da je vedno manj upanja, da se bo v Evropi poravnalo vse mirnim potom.

"Dan je blizu, zelo blizu," vpijejo Nemci v Gdansk

Danzig. — Uradni dnevnik, Danziger Vorposten, ki je navadno tiskal po dve izdaji na dan, jih tika zdaj najmanj po šest, da obvešča čitatelje o najnovejših dogodkih. Včeraj je prinesel časopis z velikimi črkami besede: "Dan je blizu, zelo blizu!"

Iz mesta naglo pošiljajo ženske in otroke na deželo. Vojaštvo je po zapadni polovici prostega mesta postavilo protizračne topove in streljnice, izkopalo strelne jame in postavilo žične ovire. V bližnjem obmorskem letovišču Zopot so vsi hoteli prazni, ker so odšli vsi letoviščarji. Na raznih točkah je postavljeno vojaštvo, ki pazi na poljske zrakovplove, če bi se približali od kordorja. Na vsako letalo, ki bi letelo čez Gdansk, bodo streljali. Mestna oblast poroča, da Poljaki zadržujejo vse pošiljke živil v mesto, ki ima živeža samo za en mesec.

ZADUŠNICE

V četrtek ob 6:30 se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Joseph Kalister.

V sredo ob šestih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Jennie Klaus v spomin 5. obletnice smrti.

V sredo se bo brala v cerkvi sv. Vida ob 6:30 sv. maša za pok. Uršulo Rakar.

V sredo ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Louis Strauss.

V cerkvi Marije Vnebovzete se bo brala v sredo 30. avg. sv. maša za pok. Mary Milatovic ob približno 30 dnevnic njene smrti. K vsem tem zadušnicam so sorodniki in prijatelji prijazno vabljeni.

Po čemer je vsa Jugoslavija, vsi Slovenci, vsi Hrvati in vsi Srbi, tako hrepenela, je danes dejstvo. Sporazum s Hrvati, in seveda s tem tudi s Slovenci, je dosežen. To je največji zgodovinski dogodek za nas Jugoslovane po ustanovitvi naše narodne države. Vsako slovensko srce mora tega veseliti.

Ustanovitelji naše lepe narodne države Jugoslavije, v kateri edino je rešitev kakor Slovencev, tako Hrvatov, tako Srbov, so zagrešili zelo veliko in usodopolno napako, ko so postavili novo državo na pesek, na centralistično uredbo, po kateri so hoteli s paragrafom spremeniti tisočletno zgodovino treh narodov, ki so prišli skupaj v tej državi. Nad tisoč let so bili trije narodi, ustvarjali so si vsak svojo lastno kulturo, vsak svoje lastno narodnost, svoje lastno narodno, pa tudi gospodarsko življenje, katero so vsi dvignili do različne višine.

Tisoč let so nas naši sovražniki delili in gospodarili nad nami, nas izkoriščali, predvsem pa škodovali drug na drugega. Poleg vsega nas je delila tudi razlika v veri.

Vse to naj se na željo par mož z eno samo potezo paragrafa vniči in naj postanemo trije narodi en narod, dve veri ena vera. Kolika zaslepljenost in kratkovidnost! In res, kako strašno se je maščevalo nad državo. Največja žrtev te zaslepljenosti je bila naša smrt prvega jugoslovanskega kralja Aleksandra.

Pa jih tudi ta žrtev ni izmordila. Diktatura šestih let je poskušala še z večjim terorjem, z brutalno silo, z bajonetni in puškami spremeniti dušo treh narodov. Veleizdajstvo je bilo, če smo Slovenci ljubili svoj narod, Hrvatje svojega, Srbi svojega. Najboljše sinove slovenskega in hrvatskega naroda, deloma tudi srbskega, so vlačili po ječah, preganjali in mučili.

Da so se Hrvatje uprli, je čisto naravno, saj so jim ubili tudi voditelja Radiča. Slovincem so zaprli očeta Jugoslavije, dr. Korošca.

Toda en mož je bil, ki je v svoji veliki ljubezni do Jugoslavije, deteta svojega srca, neprestano delal in trpel, trpel in delal, da reši Jugoslavijo, to je bil dr. Korošec. Toliko je pretrpel! Toda vse trpljenje mu ni vzelo ljubezni do te države, ni vzelo odločne volje, da jo reši. In rešil jo je. Dasi ga tudi Hrvati niso razumeli, ga sovražili po krivici, vendar je tudi nje ljubil zvesto, kljub vsemu njihovu sovraštvu in kot notranji minister zadnja tri leta z obćudovanja vredno modrostjo in previdnostjo dosegel sporazum, to je preuredbo države na podlagi samostojnosti in enakopravnosti treh jugoslovanskih bratov, na podlagi demokracije in narodnih pravic.

Ko so se začele evropske mednarodne homatije, so naši doma s strahom pričakovali propada države, trepetali so pred novo sužnostjo. Danes so rešeni. Zato pomenja sporazum šele pravo ustanovitev Jugoslavije.

Zlasti Slovenci se moramo veseliti tega velikega dne. Naša sveta slovenska zemlja je ob najvažnejši meji države. Nad 800.000 naših Slovencev je v sužnosti

zunaj državnih meja. Po naši zemlji stegata dva sovražnika svoje kremplje.

Zato večna hvala knezu namestniku Pavlu, dr. Korošcu, Dragiši Cvetkoviču in dr. Mačku za to veliko delo, ki so ga izvršili!

Tudi za nas ameriške Slovence je ta dan radosti in veselja. Nič več ne bomo imeli vzroka bati se za svoj narod doma. Danes je postal naš narod enakopravni sestavni del nove države, kjer bo užival vse pravice, vso svobodo, da se bo lahko ohranil in razvijal, kakor še nikdar doslej. Danes šele je Jugoslavija tudi naša domovina, vredna vse naše ljubezni, vse naše naklonjenosti, pa tudi našega sodelovanja. Nič več nismo "pod" Srbi, kar smo tolikokrat spočitali.

Dr. Anton Korošec je oni dan zapisal pomembne besede: "Slovenci, naša zgodovina se danes šele začinja!"

Vsak narod ima tako usodo, kakršno si sam ustvari in kakršne je vreden. In dobri slovenski narod je vreden lepše bodočnosti, kakor jo je imel zadnjih tisoč let. Danes se piše za slovenski narod res nova zgodovina in veselimo se vsi Slovenci, doma in v tujini tega našega preporoda. Spnimo si z brati doma tesnejše vezi bratske ljubezni, stojmo drug drugemu ob strani in s ponosom bomo lahko pokazali svetu svojo kulturo, svojo visoko kulturo, ki nas postavlja na isto višino z drugimi kulturnimi narodi sveta.

(Berite dalje na 3. strani)

Nemci kličejo svoje ladje domov

New York. — Radio postaja WMCA poroča, da je prestregla radijsko poročilo na kratke valove iz Nemčije, na katerem se je vsako nemško ladjo poklicalo po imenu in je dobil kapitan ukaz, da se ravna po zapečatenih navodilih, ki jih ima.

Iz New Yorka sta odpluli dve nemški ladji nenadoma in brez potnikov. To sta St. Louis in New York. Vse nemške ladje, ki so te dni na morju, ne dajejo nobenih radijskih poročil.

Washington, D. C. — Vlada je izdala ukaz, da ne sme nobena ameriška ladja odpluti v kako nemško pristanišče. Svoj korak je vlada opravičila s tem, da so nemška pristanišča v nevarni vojni zoni.

Kje sta France in Ančka?

Kot znano, sta Mr. in Mrs. Frank Jakšič nekje v Jugoslaviji, ali vsaj v Evropi. Prijatelj skrbi, kako bosta prišla nazaj domov, če bo vojna. Nameravala sta se vkrcati na ladjo 6. septembra v Naplu, Italija. Italija je prepovedala ladjam zapustiti pristanišča. Torej kaj bo zdaj s Francetom in Ančko? Nekdo misli, da ne bo nobene zapreke in bosta vseeno lahko prišla domov, ker imata s seboj avto.

Zvonjari pozor!

Pridite nocoj ob devetih v Grdinetovo pogrebno kapelo, da se s pesmijo poslovimo od naše umrle članice Marije Polončič.

Klub Ljubljana

Člani kluba Ljubljana so vabljeni na sejo danes zvečer ob 7:30 v Društveni dom na Recher Ave.

Adam Damm za soglasje med demokrati

Adam J. Damm, bivši councilman v 23. vardi, ki je prijavil svojo kandidaturo za župana v Clevelandu, se je izjavil, da bo vodil kampanjo z vso živahnostjo in se boril za zmago do zadnjega. Nadalje se je tudi izjavil, da bo takoj zavzel akcijo, da se poravnava spor v demokratiški stranki. V ta namen, pravi Mr. Damm, bo poklical Mr. Gongwerja in Mr. Millerja, da se vse dojde k mizi in se pogovore in poravnajo spor.

Mr. Damm je nadalje omenil govorico, ki se širi, da bodo demokrati podpirali republikanskega kandidata O'Donnella proti županu Burtonu. "To je samo poskus," je rekel Mr. Damm, "da se demokratsko stranko še bolj razcepi. Jaz ne bom nikdar sodeloval, da bi se postavilo republikanca v ospredje," je rekel Mr. Damm.

Medtem se pa skuša pridobiti

Gongwerjevo kot Millerjevo stran, da bi se združili in podpirali demokratskega kandidata William C. Dixona za župana. Dixona bodo zlasti podpirali mladi demokrati, medtem ko so starejši precej mlačni za njegovo kandidaturo. Vse čaka, kaj bo napravil Ray T. Miller, za katerega so tudi vložene peticije pri volivnem odboru. Če bo Miller kandidat, bo šla večina demokratov za njim.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 201, Tues., Aug. 29, 1939

Mladino v katoliške šole!

Še nekaj dni in naši mladi učenjaki bodo zasedli šolske klopi. Marsikateri materi bo odleglo, ko bo vsaj za nekaj ur na dan šolska oblast prevzela skrb za njih male poredneže.

Za ameriške Slovence je zdaj važno vprašanje: kam bomo poslali svoje otroke, v katero šolo jih bomo vpisali, ali v javno, ali v farno katoliško šolo.

Kjer ni v bližini farnih šol, tam tudi ne pride v poštev to vprašanje. Kjer imajo pa naši rojaki pred nosom katoliško farno šolo, je pa to vprašanje zelo važnega pomena.

Prav za prav bi tu ne smelo biti nobenega pomisleka za one, ki jim je dana prilika, da vpišejo svoje otroke v farno šolo. Absolutno nobenega pomisleka! Vsak otrok katoliških staršev bi moral dobiti svojo vzgojo v katoliški farni šoli.

Dve stvari sta, ki dajeta prednost katoliškim šolam, 1) v katoliških šolah učijo vse predmete, ki jih zahteva državna šolska oblast, 2) v katoliških šolah dobe pa otroci vrhu tega še versko vzgojo, osnovno podlago v verskih resnicah, ki je tako potrebna zlasti v teh razburkanih časih.

V farnih šolah poučujejo večinoma č.č. šolske sestre. Nikdo ne more trditi, da so to slabše učiteljice kot one v javnih šolah. Ne, niso slabše, lahko pa trdimo, da so boljše, da se lahko bolj pripravijo za pouk in vzgojo mladine, ker njih delo in poklic je samo to, pa nič drugega.

Šolske sestre ne pohajajo po gledališčih, ne po zabavah, ne po plesih. Šolske sestre imajo samo en cilj, samo eno nameno — pouk mladine. In ker ves svoj čas posvetijo samo vzgoji mladine, je naravno, da je ta mladina boljše vzgojena, boljše poučena.

No, saj ni treba ravno verjeti našim besedam, katerim boste morda rekli, da so strankarske. Zasledujte samo razne konteste učencev in učenk iz javnih in katoliških šol in lahko vidite, da so večinoma zmagovalci oni, ki pohajajo, ali ki so pohajali katoliške šole. To so fakta in zanikati jih ne more niti najhujši verski nasprotnik.

Naši slovenski profesionisti so bili po pretežni večini iz šolani v katoliških šolah. Vsaj osnovne nauke so dobili tam. In vendar ne boste rekli, da niso vsi brez izjeme vrli možje in žene, fantje in dekleta, na katere smo lahko ponosni. Vsak fant in dekle, ki sta pohajala v katoliške šole, imata prednost pred drugimi, kadar iščeta delo. Vsak delodajalec namreč ve, pa naj bo že katoličan ali ne, da se v katoliških šolah ne uči slabih stvari. Katoliška izobrazba je povsod vpoštevana.

Zato, slovenski starši, vpišite svoje otroke v katoliške šole, da vam ne bo pozneje očitala vest, da niste dali svojemu otroku vzgoje, kakor bi jo morali.

Preobrat v 28. vardi

V 28. vardi žive naši agilni Newburžani in Jutrovci, ki jih ni malo. Ni jih sicer toliko, da bi odločevali pri volitvah, vendar pa jih je dovolj, da lahko zahtevajo svojo reprezentacijo v mestni zbornici.

Že par zadnjih volitev smo se vprašali: kako je to, da se noben newburški Slovenec ne podstopi kandidirati v mestno zbornico? No, zdaj se je priglasil kandidat, Mr. Maks F. Traven, ki se je namenil iti v dirko z drugimi.

Z veseljem pozdravljamo ta korak Mr. Travena in upamo, da so tega veseli tudi naši zavedni newburški rojaki, ki so bili do zdaj navezani na obljube kandidatov drugih narodnosti. V koliko so jim bile te obljube izpolnjene, vedo najbolje Newburžani sami.

Kolikor mi poznamo Maksa Travena, ima vse zmožnosti za dobrega mestnega odbornika. Mr. Traven je naobražen mlad mož, katerega zlasti diči ena dobra lastnost in ta je, da nikdar ne pomišlja povedati svojega mnenja, pa naj bo to komu prav ali ne. Včasih je ta lastnost človeku v škodo, zlasti v privatnem življenju, je pa vselej na mestu v političnem udejstvovanju.

Javni uradnik, ki ima pogum nastopiti in povedati svoje mnenje, je upoštevan in kot tak je v stanu dobiti za svoje volivce mnogo koristnega.

Mr. Traven poznate, saj je med vami vse svoje življenje. Lahko se zanese te nanj, da bo vsaj toliko storil za vašo var-do, kot kak drugi in prepričani smo, da bo storil celo več. Ne verjamemo, da bi bil on pri vas in z vami samo pred volitvami, ampak bo z vami vsak dan, ob vsaki priliki. On se vam ne bo skrival, kadar bi potrebovali njegove pomoči.

Mi vselej z veseljem pozdravljamo vsak slovenski napredek in skušamo pomagati vsakemu rojaku in rojakinji, ki ima voljo in pogum iti naprej.

S tem ne storimo samo svoje dolžnosti kot Slovenci in ne pomagamo naprej samo posameznemu, ampak mislimo, da s tem pomagamo vsemu narodu. Več ko imamo naših ljudi na javnih odgovornih mestih, več imamo besede kot narod in bolj se nas ceni.

Zapisali smo že, da ima vsak naš rojak, ki si upa v javno življenje, vsaj toliko zmožnosti, kot kdo drugi, raje več kot manj. Zato vselej podprimo svojega rojaka. Pri vsaki priliki se spomnimo, da kri ni voda in da smo Slovenci najbližji sami sebi. Če ne bomo spoštovali sami sebe, nas drugi tudi ne bodo.

28. varda ima letos pri velikem številu kandidatov lepo priliko, da izvoli Slovence v mestno zbornico. To pa le, če nastopijo združeni in se strnejo vsi za slovenskim kandida-

tom. Mi ne maramo ničesar narekovati, ker vsak lahko voli kot hoče, toda blagor slovenske moči vas kliče, da pošljete letos še enega slovenskega zastopnika v mestno zbornico, da bo postal obširni Cleveland pozoren na slovensko moč in zavednost.

BESEDA IZ NARODA**Sijajni program**

Prihodnji četrtek, dne 31. avgusta, se vrši tretji letni piknik in takozvani "Field Day" pod pokroviteljstvom vežbalnih krožkov in lokalnih podružnic Slovenske ženske zveze v prostornem Euclid Beach parku.

Priljubljen je zanimiv program za vse popoldne in večer. Odbor bo na mestu ob eni uri popoldne in to pred dvorano "Log Cabin," kjer boste lahko kupili tikete za vožnjo po raznih zabavalističnih po polovični ceni. Kjer stane običajno deset centov za vožnjo, boste lahko dobili pri odboru iste tikete po polovični ceni. To bo lepa prilika, da pridete v park s svojo družino, namreč z otroci in jim daste prostost se zabavati po želji, kar vas bo stalo samo polovico redne cene. V parku imajo pripravljene mize in vso udobnost ako prinesete svoje jestvine. Toraj izvrstna prilika za "basket piknik." Naj bi bilo to popoldne vsem v najlepše razvedrilo. Ob treh se pa prično razne dirke za nagrade. Dirke bodo razvrščene za starejše in mladino. Torej bo zabave za vse!

Ob pol osmih se pa razvije slikovita parada naših vežbalnih krožkov in na čelu bo igrala izborna godba sv. Jožefa št. 169 KSKJ. Že sedaj se najlepše zahvaljujemo godbi za prijazno naklonjenost.

Parada se zaključi v veliki dvorani Log Cabin. Tako, če rajši sedite v notranjih prostorih namesto stati ob tratoarjih si boste lahko tudi to privoščili, kjer v dvorani je velik prostor s sedeži.

Ob osmih se pa prične glavna točka. Tekmovali bodo vežbalni krožki SZZ za prvenstvo v dovršenih vajah v korakanju. Vsak krožek bo nastopil v svoji vaji, ki ne bo smela biti delj kot sedem minut. Namestu bo paznik, ki bo dal znamenje kdaj začeti in kdaj končati. Tako, da sploh ne bo dovoljenja, da bi korakanje presegalo čas, oziroma sedem minut za vsak krožek. Sicer so krožki o tem obveščeni in se bodo gotovo strogo ravnali po predpisih, ker disciplina je tisto kar imajo naši krožki med seboj.

Do sedaj se je priglasilo devet krožkov za nastop v tekmi. V paradi bo pa deset krožkov. Sodniki bodo "drill masters" od Ameriške legije in načelniki enakih skupin pri drugih organizacijah. Tudi tega se dekleta zavedajo, zato je pričakovati res nekaj dovršenega v nastopih.

Po tej tekmi se prične plesna veselica za katero bo igrala novo-ustanovljena godba pod vodstvom Freddie Križman, ki se imenuje "Freddy Kaye's Collegians." V tej godbi se posebno odlikuje s svojo trompeto g. Louis Andolek in pa Edy Zalar s svojo električno gitaro. Torej godba bo tudi nekaj prav posebnega. Ob pol desetih pa nastopijo vsi krožki skupaj in za ta svečani sprevid bodo dekleta oblečena v dolgih večernih oblekah. Proizvajale bodo nekaj prav impozantnega in nekaj, kar niste še videli preje v nastopih. Torej ostanite do zaključka tega prizora ako niste namenjeni ostati za plesno veselico. Ta prizor bo trajal približno 15 minut. In takoj po tem se razvije plesna veselica, da se bo naša mladina pošteno zabavala in razvedrila.

Vstopnina je prosta za ves večer.

Odločite se še danes, da greste prihodnji četrtek v Euclid Beach park, da z veliko udeležbo navdušimo naša mlada dekleta do nadaljevanja v lepih javnih nastopih. Ker ni vstopnine se razume, da je to nekaj, kar potrebuje le moralno pomoč od ob strani članstva in občinstva. Mnogo vas je, ki imate avtomobile, torej peljite se ta dan, če ne, pa vsaj zvečer v Euclid Beach park. Populicne kare vozijo pa tudi prav pogostoma v ta veliki park.

V odgovor na vprašanje zakaj se to ne vrši v nedeljo, naj bo tu pojasneno, da dobimo dvorano in prostore popolnoma brezplačno in ravnateljstvo parka da posameznim skupinam na razpolago le na dneve med tednom. Pa saj četrtek je tako zmeraj po "sredi" za to ni tako napaka dan, kaj ne?

Vas vljudno vabimo že sedaj v imenu naše mladine.

Albina Novak.

Mladina naj poje

Poletje bo kmalu pri kraju — šola se bo začela za vse ukaželjne — mlade in stare. Navada je, da se naše aktivnosti po domovih oživijo z začetkom šolskega leta. Tako je opaziti pri dramskih društvih in pevskih zborih, sploh pri vseh skupinah, ki se udeležujejo na kulturnem polju.

Skupni mladinski zbori so imeli tudi nekatere počitnice, to pot so izostali od vajeni, drugič spet drugi. Na starše se apelira da zopet pošiljajo redno svoje mlade k pevskim vajam pri posameznih zborih. Da, vabljeni so

tudi drugi otroci, ki imajo veselje do petja. Pošljite jih in z veseljem jih bomo sprejeli med ostale. Pride lahko vsakdo do 18. leta. Naše mnenje in delo je, da naj bo mladina skupaj, naj raja in poje skupaj. Kdor jih je videl je vesel nad njihovo nedolžno zabavo ravnokot kot takrat ko jih sliši.

Ta apel posebno sliši Collin-woodskemu zboru pri Slovenskem delavskem domu, kajti oni imajo nastopiti ob otvoritvi prizidka, ali New Bowling prostora. Kdor želi domu napredka in dobrega vtisa naših stvari okrog tega doma, potrudite se — isto velja onim, ki žele napredka Slovenskemu domu na Holmes — potrudite se in pošljite svoje otroke na vaje tja.

Zadnjič, to je 15. avgusta, je zbor Slovenskega delavskega doma imel izlet na prijazne Novakove farme v Trumbullu. Kot povsod, marsikdo se je "zapeljal" in prišel končno zdrav in čil in vesel v kolobarju na praznično zabavo in izlet. Bilo nas je enih sto, torej malo več kot izlet. In da bi videli Novakove kako so vam bili veseli! Vzeli so vso mladino kar za "svojo"! Da se je to tako lepo in veselo zabavalo gre priznati odboru, da za mladini vedno kako posebno zabavo in pa Cergolu in Ogrincu za darovani candy, Mandelnovi lekar-ni pa za darovan sladoled, drugo se je dobilo pri našem Poto-karju, torej vse v redu in ni čudno, da so tako lepo peli kar brez pevovodje g. L. Šemeta.

Starši, storite dobro sebi in otrokom s tem, da jih spet redno pošljete na vaje. Oni, ki jih še nimate pri zborih pa storite to takoj, kajti nastopiti bo treba takoj od kraja tu in tam v prilog ene ali druge koristne narodne stvari.

Za Skupne mladinske pevske zборе:

Joseph A. Siskovich, preds.

ZAHVALA

Narodu v 23. vardi! Tem potom želim izraziti svojo najiskrenejšo zahvalo onim, ki so pobirali podpise na moje peticije, kakor tudi 4,100 državljanom in državljan-kam, ki so se podpisali na te moje peticije, ker so s tem izrazili svoje zaupanje do mene.

V kratkem bom uradno objavil svojo kandidacijo za mestno zbornico ter bom razložil ljudem v 23. vardi glede važnih vprašanj, ki bodo prišla v premislek prihodnjih par let.

Z udanostnim pozdravom vaš John M. Novak, councilman 23. varde.

—Ležišča železa pri Komnu. V okolici Komna sta 2 Goričana pred kratkim odkrila ležišča železne rude. Sodijo, da gre za večjo žilo. Z zadevo se bavi zdaj pristojno oblastvo.

IZ PRIMORJA

—Nov klasični licej v postojni. Postojna je pred nekaj leti dobila petrazredno gimnazijo, seveda italijansko. Sedaj pa je bilo določeno, da se ta gimnazija dopolni s triletnim klasičnim licejem, tako da bo imela odsej popolno italijansko klasično gimnazijo, ki bo nosila ime "Giosue Carducci."

V ta namen spravljajo razni italijanske koloniste, z namenom, šli izterjevalci posestev slovenskih kmetov na dražbo in na teh po ceni kupljenih posestvih naseljuje potem Ente per la rinascita agraria delle Tre Venezie italijanske koloniste, z namenom, da etniško "bonificirajo" deželo. Med temi koloni in domačim prebivalstvom je že čestokrat prišlo do konflikta. Tako sta bila v drugi polovici julija dva mladeniča iz Šmarji pri Rihemberku obsojena na zaporno kazen, češ da sta žalila nekega takega italijanskega kolona in ga pošiljala v Italijo. Zaradi podobnega prestopka sta bila aretirana tudi dva fanta iz Tevé.

—Mizarska obrt v Solkanu se zelo živahno razvija. Napredek je razviden iz poročila o prometu v današnji mizarski zadrugi, ki se je ustanovila leta 1932. V prvem poslovanju je zadruga prodala za 36,000 lir mizarskih izdelkov. L. 1935 je prodaja narasla na pol milijona lir lani pa je dosegla 1,277,000 lir. Solkan je splošno priznana, središče mizarske obrti vse goriške pokrajine ter je bil najmočnejše zastopnik na mizarski razstavi je bila otvorjena Gorici v nedeljo 6. avgusta.

—Okoli idrijskega rudnika. Naš živorebrni rudnik je že stoletje v državni lasti in upravi. Časopisne vesti, da izide odlok, s katerim vlada pooblašča finančnega ministra, da sme rudnik prodati zasebni družbi, so med idrijskimi rudarji vzbudile razumljivo razburjenje in strah, da bi zasebna družba poslabšala delovne pogoje delavstvu in v kratki dobi rudna ležišča izčrpala. Ta strah pa ni upravičen. Predvsem je treba poudariti, da zakonski načrt predvideva, da bi večino delnic nove družbe prevzela država in javna bitja. Potem pa je zelo pomirjevalno vplivala na idrijske meščane vest, da so se merodajna pokrajinska oblastva z očetovsko skrbjo zavzela za ta življenjski problem Idrije in odločilnim faktorjem predložila vse razloge, ki govorijo za to, da idrijski rudnik ostane slejkoprej v državni lasti in upravi.

—Tržaške vesti. Pred par dnevi se je pet Tržačanov — med njimi dva novoporočenca — peljalo z avtomobilom s Predala proti Bovcu. Bili so že pod Strmecem, ko je pri avtomobilu nenadoma nekaj odpovedovalo, da ga šofer ni mogel obdržati na cesti. Zdrčal je čez cestni rob ter se kotilil po skoraj navpično strmem bregu navzdol. Obležal je ves razbit v globini 150 metrov. Sreča je hotela, da nobeden izmed izletnikov ni bil mrtev; samo ranjeni so vsi. Dva se zdravita doma, trije pa v tržaški bolnišnici, kamor jih je pripeljal g. Černuta iz Loga pod Mangartom. — Tržaški hišni posestniki se že zdaj pripravljajo na 31. december 1940, ko bo vlada dovolila zvišati stanarino. Do takrat bo tudi izvršen nov hišni kataster. Nepremičnine se bodo ocenile seveda znatno višje; s tem bodo združeni višji davki in jasno je, da bo to močno vplivalo na najemnine. Med najemnike se čujejo glasovi, naj se v Trstu zgradi par sto novih stanovanj, ki bi omogočila izbiro in pogajanje. V sedanjem položaju, ko stanovanj skoro primanjkuje, so najemniki navezani na to, kar dobijo, in na pogoje, ki jih narekujejo lastniki.

—Tržaške vesti. Pred par dnevi se je pet Tržačanov — med njimi dva novoporočenca — peljalo z avtomobilom s Predala proti Bovcu. Bili so že pod Strmecem, ko je pri avtomobilu nenadoma nekaj odpovedovalo, da ga šofer ni mogel obdržati na cesti. Zdrčal je čez cestni rob ter se kotilil po skoraj navpično strmem bregu navzdol. Obležal je ves razbit v globini 150 metrov. Sreča je hotela, da nobeden izmed izletnikov ni bil mrtev; samo ranjeni so vsi. Dva se zdravita doma, trije pa v tržaški bolnišnici, kamor jih je pripeljal g. Černuta iz Loga pod Mangartom. — Tržaški hišni posestniki se že zdaj pripravljajo na 31. december 1940, ko bo vlada dovolila zvišati stanarino. Do takrat bo tudi izvršen nov hišni kataster. Nepremičnine se bodo ocenile seveda znatno višje; s tem bodo združeni višji davki in jasno je, da bo to močno vplivalo na najemnine. Med najemnike se čujejo glasovi, naj se v Trstu zgradi par sto novih stanovanj, ki bi omogočila izbiro in pogajanje. V sedanjem položaju, ko stanovanj skoro primanjkuje, so najemniki navezani na to, kar dobijo, in na pogoje, ki jih narekujejo lastniki.

—Tržaške vesti. Pred par dnevi se je pet Tržačanov — med njimi dva novoporočenca — peljalo z avtomobilom s Predala proti Bovcu. Bili so že pod Strmecem, ko je pri avtomobilu nenadoma nekaj odpovedovalo, da ga šofer ni mogel obdržati na cesti. Zdrčal je čez cestni rob ter se kotilil po skoraj navpično strmem bregu navzdol. Obležal je ves razbit v globini 150 metrov. Sreča je hotela, da nobeden izmed izletnikov ni bil mrtev; samo ranjeni so vsi. Dva se zdravita doma, trije pa v tržaški bolnišnici, kamor jih je pripeljal g. Černuta iz Loga pod Mangartom. — Tržaški hišni posestniki se že zdaj pripravljajo na 31. december 1940, ko bo vlada dovolila zvišati stanarino. Do takrat bo tudi izvršen nov hišni kataster. Nepremičnine se bodo ocenile seveda znatno višje; s tem bodo združeni višji davki in jasno je, da bo to močno vplivalo na najemnine. Med najemnike se čujejo glasovi, naj se v Trstu zgradi par sto novih stanovanj, ki bi omogočila izbiro in pogajanje. V sedanjem položaju, ko stanovanj skoro primanjkuje, so najemniki navezani na to, kar dobijo, in na pogoje, ki jih narekujejo lastniki.

—Tržaške vesti. Pred par dnevi se je pet Tržačanov — med njimi dva novoporočenca — peljalo z avtomobilom s Predala proti Bovcu. Bili so že pod Strmecem, ko je pri avtomobilu nenadoma nekaj odpovedovalo, da ga šofer ni mogel obdržati na cesti. Zdrčal je čez cestni rob ter se kotilil po skoraj navpično strmem bregu navzdol. Obležal je ves razbit v globini 150 metrov. Sreča je hotela, da nobeden izmed izletnikov ni bil mrtev; samo ranjeni so vsi. Dva se zdravita doma, trije pa v tržaški bolnišnici, kamor jih je pripeljal g. Černuta iz Loga pod Mangartom. — Tržaški hišni posestniki se že zdaj pripravljajo na 31. december 1940, ko bo vlada dovolila zvišati stanarino. Do takrat bo tudi izvršen nov hišni kataster. Nepremičnine se bodo ocenile seveda znatno višje; s tem bodo združeni višji davki in jasno je, da bo to močno vplivalo na najemnine. Med najemnike se čujejo glasovi, naj se v Trstu zgradi par sto novih stanovanj, ki bi omogočila izbiro in pogajanje. V sedanjem položaju, ko stanovanj skoro primanjkuje, so najemniki navezani na to, kar dobijo, in na pogoje, ki jih narekujejo lastniki.

—Tržaške vesti. Pred par dnevi se je pet Tržačanov — med njimi dva novoporočenca — peljalo z avtomobilom s Predala proti Bovcu. Bili so že pod Strmecem, ko je pri avtomobilu nenadoma nekaj odpovedovalo, da ga šofer ni mogel obdržati na cesti. Zdrčal je čez cestni rob ter se kotilil po skoraj navpično strmem bregu navzdol. Obležal je ves razbit v globini 150 metrov. Sreča je hotela, da nobeden izmed izletnikov ni bil mrtev; samo ranjeni so vsi. Dva se zdravita doma, trije pa v tržaški bolnišnici, kamor jih je pripeljal g. Černuta iz Loga pod Mangartom. — Tržaški hišni posestniki se že zdaj pripravljajo na 31. december 1940, ko bo vlada dovolila zvišati stanarino. Do takrat bo tudi izvršen nov hišni kataster. Nepremičnine se bodo ocenile seveda znatno višje; s tem bodo združeni višji davki in jasno je, da bo to močno vplivalo na najemnine. Med najemnike se čujejo glasovi, naj se v Trstu zgradi par sto novih stanovanj, ki bi omogočila izbiro in pogajanje. V sedanjem položaju, ko stanovanj skoro primanjkuje, so najemniki navezani na to, kar dobijo, in na pogoje, ki jih narekujejo lastniki.

Če verjamele al' pa ne

V soboto večer mi je prišla korenček strgat naša Johana. Če bi vi vedeli, kako sem se scaganega in usmiljenja vrednega napravil. S takim glasom sem govoril, da se je slišalo kot bi govoril izpod poda. Po besede sem hodil globoko vase in jih vlekel iz sebe, kot bi jih nosil na sv. Višarje. Jej, kako sem se ji smilil! Najraje bi bila kar tam ostala in mi stregla. Pa sem ji žalostno rekel, da bi bilo to res najbolje, ampak kaj bo pa z našimi otročki doma. Posebno zvečer, ko je treba pomivati posodo, ko mora mati skoro po radiu dati oznani-lo, da se jih išče, enega za pomivat, enega za brisat. Šaj komaj vržejo žlico po mizi, pa tresk skozi vrata in kot bi se v zemljo udrl ni nobenega nikjer. Prej in potem se jih pa najlažje najde pri električni ledenici. Ker nas je veliko, ni skoro nikdar zaprta, tako naglo si podajajo vrata. Pa tudi jaz sem tam kaj reden gost in je Johana čkrat že rekla, da mi bo kar tam postlala, ki imam vedno nos notri. Za otroke sem ji pa že svetoval, naj bi nastavila past tam pri ledenici in kar gotovo bo imela katera-terega lahko pri roki, kadar ga bo potrebovala.

Veste, sem moral biti takole malo bolj usmiljenja vreden, da bo doma večkrat name mislila in me pomilovala, da ne bo rekla, da sem šel na počitnice v bolnišnico in bi me potem doma pri-ganjala, naj napravim to pa to, ker sem se spočil.

Kadar je stopila kaka bolni-čarka v sobo po opravih, je vsako prešacala, če je res prišla po opravih, ali pa če me je prišla samo gledat. Kakopak!

Tista noč je bila nekako taka, kot zadnji teden evropska kriza. Vsak čas sem mislil, da bo kaj narobe. V glavi je generalni štab postavil na strategične točke strojne puške in branil prodiranje sovražnika doli od juga. Ljut boj se je vršil ravno za tikvo. Sovražnik je postavil v akcijo težko topniško in plinske bombe, s katerimi je naskakoval pozicije.

Jaz sem bil pri tem popolnoma nevtralen in sem samo čakal, katera stran bo zmagala. No, strojnice so pognale sovražnika nazaj, samo prednje straže so včasih oddale še kak strel, samo bolj zaradi lepšega.

Noč sem prebil nekako tako kot kak ponedeljek dopoldne v ofici, kar se tudi potem pozna v terek pri črkah. Malo sem spal, malo pa ne. Čudno je bilo samo to, da se mi je vedno zdelo, da sedim pri mizi, na kateri je polno mrzlega penečega piva. Ko sem odprl oči, da bi si hitro pomagal, pa nisem videl drugega kot vrč vode, da me je kar strelalo pri pogledu nanjo. Veste, od kar sem videl v starem kraju, ko sem se krave pasel, žabe po mlakah, mi je voda kar nekam zoperna in se je ogibljem na zunaj in znotraj. Najraje jo imam še v kavi, ali pa v župci.

Na vsake toliko časa sem moral posredovati tudi pri štirih. Z dvojnimi vrstami štihov so me porajkajali, z jeklenimi in bombaževimi. Ti so se pa med seboj toliko razumeli kot delavci pri CIO in A. F. of L. Jekleni so vpili na bombaževce, da ne bodo sami vsega držali, ti so pa zopet zabavljali, da kje so bili še ti, ko so že oni šivali ljudem kožo.

Pa je bilo včasih tako zbadanje in zabavljanje, da bi bil najraje obe uniji ven vrgel in sam držal tisti prelaz skupaj. Se reče, saj bi bili zdravniki bolj pametno napravili, če bi bili prišli na rano kar gumbce. To bi bilo pripravno, če se stvar zopet ponovi, ali pa sploh, kadar je treba napraviti kakšno čiščenje, pa bi kar gumbce odpel in šel notri z omelom kot v starem kraju dimnikar.

Lansko leto so bile odlikovane za prvenstvo v korakanju dekleta iz mesta Lorain, spadajoča k podružnici št. 40. Imenujejo se The Frances Bresak Cadets No. 40 SWU of Lorain, Ohio.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Mays

"Čisto enostavno bomo takole naredili. Poslali bomo ujetega Kiowo k Tangui pa mu sporočili, kje je njegov sin in kako ga lahko dobi spet nazaj. Kaj praviš, stari Will! Ali bi ne bilo tako?"

"Hm —!" je godel Parker. "Takega neumnega nasveta pa še nisem čul iz tvojih ust!"

"Neumen da je —? Moj nasvet —? Vraga —! Zakaj ne ki?"

"Če mu povemo, kje tiči njegov sin, bo poslal svoje ljudi in nam odvzel Pido, Sama pa pridržal. Jaz bi čisto drugače naredil!"

"Kako?"

"Zapustili bi otok in jezdili ven na prerijski, kjer imamo prost razgled na vse strani. Poslali bi ujetega Kiowo v vas k Tangui, pa mu sporočili, da naj pošlje dva bojovnika s Samom, pa ja ne več ko dva, in da dobi v zameno za Sama svojega sina. Če bi jih prišlo več, jih vidimo od daleč, pa se jim lahko umaknemo."

Kaj mislite, sir, ali bi ne bilo tako najbolje?"

"Jaz bi vobče ne poslal nobenega sela," sem odgovoril.

"Nobenega sela —? Kako pa bo Tangua zvedel, da je njegov sin —?"

"Sam pojdem pa mu povem."

"Vi —? Bi šli v vas h Kiowam —?"

"Da."

"Opustite to misel, sir! Zelo nevarno bi bilo! Koj bi vas prijeli!"

"Ne verjamem."

"Prav gotovo bi vas prijeli!"

"In Pida bi bil izgubljen! Če mu pošljati ujetnika h Kiowam? Talca bi izgubili!"

"Seveda! Ampak — zakaj bi morali ravno vi iti v vas? Jaz bi vendar tudi šel!"

"Verjamem, da ste pogumni dovolj. Mislim pa, da bom jaz bolje opravil s Tanguo."

"Pomislite, kako divji je na vas! Meni bi prej ugodil!"

"Prav zato pojdem jaz, ker je na mene ves divji. Naj se le jezijo, nič mi ne more. Če pa pojedete vi, si utegne misliti, da se ga bojim. In kljuboval bi nam."

"Pa storite, kar mislite, da je najboljša! In kaj počnemo mi medtem? Ostanemo na otoku? Ali pa naj gremo drugam?"

"Na otoku ste najbolje skriti."

"Well! Ampak gorje ujetnikom, če se vam kaj zgodi! Brez usmiljenja ju ubijemo! Kdaj pojedete?"

"Drevi."

"Šele? Ne bo prepozno? Do pol dneva som že lahko opravili in nemudoma bi pohiteli za Winnetouom."

"In Kiowe bi se zagnali za nami pa nas upihnil —!"

"Mislite?"

"Seveda! Tangua bo rad zamenjal Sama za sina, ki je njegov ljubljenelec. Toda ko ga bo spet imel, bo vse moči napel, da se maščuje. Zato ga bomo izmenjali na večer. In po noči odjedimo, ne bodo mogli za nami. Drugo jutro pa smo lahko že daleč. Ne bodo nas več došli. Tudi radi tega je bolje, da počakamo z izmeno, ker se bo poglavar vse huje bal za sina, čim dalje ga ne bo videl. In čim bolj se bo bal za njega, tem rajši bo ugodil naši zahtevi."

"Je res. Ampak, če nas čez dan tule najdejo, Mr. Shatterhand —?"

"Bi ne bilo posebno hudo."

"Iskani bodo seveda za sinom in priti utegnejo tudi na naš otok."

"Na otok ne bodo prišli. Pa na bregu utegnejo obstati. Našli bi sled Winnetoua in njegovih ljudi. Mislimi bi, da smo odšli in odvedli Pido kdo vidi kam. In Tangua se bo še vse huje bal

zanj.

Pa čujte —!"

Glasove sem čul. Megla se je dvignila, videli smo na breg.

In tam je stala četa Kiow. Glasno so se menili in presojali sled. In koj so spet odjezdili. Na otok še pogledali niso.

"Šli so!" je pravil Dick. "In zdi se, da se jim zelo mudi."

"Vsekakor so se vrnili v vas, da poročajo Tangui o sledi. Koj bo poslal svoje ljudi za njo."

Dve uri pozneje so res prišli. Četa Kiow je bila. Poiskali so Winnetouovo sled in jadrno odjezdili za njo. Da bi ga došli, tega se nismo prav nič bali. Njegovi konji so bili vsaj tako dobri, če ne boljši ko konji Kiow.

Razume se, da smo se le polglasno pogovarjali. Ujetnika nista smela zvedeti za naše načrte. Tudi svojih ljudi nista videla. Ležala sta skrita za grmovjem.

Solnce je toplo zasijalo. In prav je bilo tako. Moker sem bil, tudi tla so bila mokra. Posušil sem se na solncu in udobno sem počival do večera.

Kmalu popoldne je po reki nekaj priplaval. Se vlovilo v veje ob našem otoku in obviselo. Šli smo gledat.

Kanoe je bil. Veslo je ležalo v njem in njegovi jermeni so bili porezani. Spoznal sem ga, tisti kanoe je bil, ki sem v njem Pido odpeljal. Priplaval je iz Salt Forka v Red River in po njem do našega otoka. Menda se je še tudi med potom kje obešal, da je tako pozno priplaval za me noj.

Kanoe mi je bil zelo dobrodošel. Potegnil sem ga na suho. Zvečer sem lahko sedel v njega in veslal v vas, ni se mi bilo treba zmočiti.

Noč je prišla. Poslovil sem se od tovarišev, stopil v kanoe in odveslal. Stone in Parker sta mi vse najboljša želela na pot, pa nista prikrivala, da ju skrbi, kako se mi bo izteklo. Pomiril sem ju. Šele čez bi se do jutra ne vrnili, bi naj pogledala za menoj.

Počasi je šlo po reki navzgor. Dobro uro sem rabil, da sem priveslal do Salt Forka. Krenil sem vanj, prišel do vasi in pristal. Kanoe sem privezal.

Spet so goreli ognji kakor prejšnjo noč, bojovniki so sedeli krog njih, se gregli in večerjali. Ženske so hodile med ognji po svojih opravkih. Bal sem se, da bo vas ostro zastražena. Pa nobene straže nisem našel. Kiowe so bili prepričani, da smo odjezdili, poslali so četo ljudi za nami in mislili, da se jim ničesar več ni treba bati.

Tudi Tangua je spet sedel pred svojim šotorom pri ognju. Njegova dva najmlajša sina sta sedela pri njem.

Pristal sem na desnem bregu, krenil v pravem kotu od reke proč in se splazil za vasjo blizu do poglavarjevega šotora. Žive duše nisem srečal.

Za šotorom sem legel na tla, zlezal še bliže ter poslušal.

Tangua je pel —. Pel žalostinke za izgubljenim sinom, svojim ljubljencem. Tako je v navadi pri Indijancih.

Splazil sem se okoli šotora, vsalal in stopil k Tangui.

"Zakaj poje Tangua pesem žalosti?" sem se oglašil. "Pogumni bojovnik vendar ne sme žalovati. Žalovanje je le za stare sqwawe!"

Ne morem popisati, kako se me je prestrašil. Odprl je usta, pa nobene besede ni spravljal iz njih. Planiti je hotel, pa moral je obsedeti, ker je imel noge prestreljene. Strmel je v mene s širokimi očmi kakor v prikazen.

"Old — Old — Shat — Shat —. Uff —! Uff —! Kako — od — k — k — k —. Še niste — še niste — odšli —?"

(Dalje prihodnjič.)

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Odkrita Jeriha je ostala do današnjega časa ravno zato,

ker je bila skrita pod ruševinami; težko, da bi pa ostala v takem stanju ob pripekaajočem soncu in bi najbrže prej razpadla. Odkritje Jerihe jasno in prepričevalno dokazuje resničnost sv. pisma ter osmeši mnoge današnje prosvitljence, ki se v potu svojega obraza trudijo,

kako bi kristjanom dokazali, da je sv. pismo le pobožna pravljica. Pri tem se sklicujejo na znanost, toda ravno znanost jim prav temeljito zavrača v tej njihovi trditvi. Medtem ko mnogi malčijo sv. pismo, da bi ga napravili za pravljico "Tisoč in ene noči," pa odkrivajo resni pravni znanstveniki stvari, ki dokazujejo resničnost sv. pisma. En tak dokaz temu je nedavno odkrita Jeriha; koliko je pa pri tem še drugih odkritij, ki enako prepričevalno potrjujejo resničnost sv. pisma, ki je knjiga vseh knjig. Seveda, kdor si pri vsem tem zakrije oči, zatise ušesa, bo kljub temu ostal neveren Tomaž; ljudje pa, ki imajo zdrav razum in jim je res za resnico bodo pa mislili drugače.

Ko sva z dr. Aleksičem hodila po tem tako znamenitem kraju, mi je on razkazoval zidovje ter mi pojasnjeval na razna vprašanja, sem vsel svoj fotografski aparat ter slikal, da si vzamem za spomin ta tako imenitni kraj, kajti kaj takega se zelo redko vidi. Prav žal mi je bilo, da nisem imel na takem kraju aparata za premikajoče slike in pa nekaj zvrtkov filmov, da bi vse to in še mnogo drugih krajev v Sveti deželi slikal. To bi bilo pa res zanimivo in podučno za gledati. Tako sem se pa zadovoljil s tem, kar sem pač imel s seboj in kar do-

bro je bilo, da sem imel vsaj to. Še en kraj, ki se prav lepo vidi od tu, ter je prav imeniten: to je gora Karantanija s svojimi divjimi pečinami. Na tej gori, ki ni daleč od Jerihe, se je Jezus postil 40 dni in tu Ga je skušal hudobni duh ko Mu je rekel: "Ako si sin božji, reci, naj bo to kamenje kruh." Jezus pa mu je odgovoril: "Pisano je, da človek ne živi samo ob kruhu, ampak ob vsaki besedi, ki pride iz božjih ust." Da bi šli tudi mi na goro, ni bilo časa, četudi ni bilo daleč, pač pa smo se vrnili nazaj k avtomobilu, da nadaljujemo pot proti Jerihi.

Avto je naglo zdrčal naprej po cesti na vzhodno stran proti Jordanu, ki je oddaljen od Nove Jerihe nekako okrog pet kilometrov. Ko smo prevozili del pustinja, je bil predhodnik Gospodov ter glas vpijočega v puščavi. K njemu so prihajali ljudje od vseh strani: Jeruzalema in vse Judeje, ter se dali od njega krstiti. Med temi, ki so prišli Janeza poslušati sta bila tudi Jonova sinova iz Betzajde Andrej in Simon in z njima tudi Janez Zabeđev sin, željni resnice so prišli tam daleč od Genezareškega jezera v Galileji, da poslušajo Janeza Krstnika in tu na bregovih Jordana so potem srečali Jezusa.

Ta dogodek popisuje v evangeliju sv. Janez takole: "Ko je Janez Krstnik pokazal na Jezusa z besedami: 'Glejte Jag-nje božje!' sta Andrej in Janez šla za Jezusom. Jezus se je ozrl in ko ju je videl iti za seboj, ji-

ma je rekel: 'Kaj iščeta?' Ona dva pa sta mu rekla: 'Učenik, kje stanuješ?' Jezus jima reče: 'Pridita in poglejta.' Šla sta in videla kje stanuje in sta pri njem ostala tisti dan. Andrej potem najde svojega brata Simona in mu reče: 'Našli smo Mesija.' In ga je pripeljal k Jezusu. Ko ga je Jezus pogledal, je rekel: 'Ti si Simon, Jovanov sin, ti se boš imenoval Peter.' Drugi dan je Jezus srečal pa Filipa iz Betzajde, ter Natanaela (Jerneja) iz Kane. Tudi ta dva sta postala Jezusova učenca.

Verni pa preprosti Galilejci, ki so bili doslej učenci Janeza Krstnika, so odslej postali Jezusovi učenci. Pri Jordanu so našli Njega, po katerem so hrepeli ter so se Ga potem oklenili in Mu zvesto sledili. Med temi, ki so se Mu pridružili je bil poznejši prvak apostolov: Simon, kateremu je Jezus pri spremembi imena namignil kako odlično bo njegovo mesto med vsemi apostoli, ter podlaga Njegovi Cerkvi.

Jordan je imeniten že od tedaj ko so ga prekoračili Izraelci, da so prišli v Obljubljeno deželo, tedaj ko jih je vodil Joze, še bolj pa iz prej omenjenih dogodkov, ki so zelo pomembni, ker tu je sv. Janez Krstnik pripravil pot Gospodu.

Vrnili sem se na most, ki nosi ime angleškega generala Allenbyja, ki je leta 1917 zavzel Palestino od Turkov. Na mostu stoji straža, ki pazi, da kak nepoklican ali nezaželen gost ne pride preko mostu v Transjordanijo, deželo emirja Abdula-ha. Tedaj je bil tam samo en vojak, ki je pa menda poleg tega tudi obmejni uradnik. S puško v roki je stopical sem in tja ter nas prav naivno gledal. Meni se je zdelo njegovo obnašanje podobno kakemu nedora-slemu fantičku, ki drži svoje ga lesenega konjička ter pri tem nezaupno gleda, da mu ga kdo ne vzame. Tako nekako se je on obnašal s svojo puško. Obleden pa je bil prav dostojno; v sivo-rjavi uniformi, na glavi pa nemški "piklhavy" podobno čako s špičo, zadaj pa nekaka ruta, ki naj ga varuje pred pekočimi žarki sonca.

Pri vseh svojih vidni naivnosti pa ni dovolil, da se ga fotografira, razen če se mu za tako uslugo plača. Eden naših sopotnikov mu je potem res stisnil v roke primeren bakšiš, nakar ga je smel fotografirati, dočim ostali nismo imeli te pravice. No, jaz se niti usiljeval nisem; denar in filme bom lahko porabil kje drugje ko bo bolj zanimivo in koristno, kakor pa en emirjev vojak. Mimogrede pa sem si ogledal stražnico, ki je obenem urad transjordanске obmejne komisije. Na steni je visela slika emirja Abdula-ha, vladarja Transjordanije. Prav prijazen mož izgleda in na njegovem obrazu ni nič divjega arabskega, četudi je vladar teh bojovnih sinov puščave: mož okroglega, priklapljivega obraza, s kratko pristrizeno brado, ter arabskim pokrivalom, svojevrstno ruto, ki je bila pritrjena na glavo z neke vrste svitkom, je napravil name prav ugoden utis. O emirju Abdula-hu, ki stoji v Amanu, glavnem mestu Transjordanije, pravijo, da je prav inteligenten in pa energičen. Da bo to res, potrjuje njegova slika. Arabci v Palestini imajo v njem izborne-ga pobornika za njih ideje in pravice, ker emir Abdulah je eden izmed ustanoviteljev arabskega pokreta ter kot tak prava šiba za Jude in ni izključeno, da bo še morda igral zelo važno vlogo glede združevanja Arabcev, ki so izven Transjordanije, zlasti pa teh, ki so v Palestini, ki se jo smatra za arabsko ozemlje in tega naziranja je tudi emir Abdulah.

Ker me je zanimalo, da bi stopil na zemljo Transjordanije, ma je rekel: 'Kaj iščeta?' Ona dva pa sta mu rekla: 'Učenik, kje stanuješ?' Jezus jima reče: 'Pridita in poglejta.' Šla sta in videla kje stanuje in sta pri njem ostala tisti dan. Andrej potem najde svojega brata Simona in mu reče: 'Našli smo Mesija.' In ga je pripeljal k Jezusu. Ko ga je Jezus pogledal, je rekel: 'Ti si Simon, Jovanov sin, ti se boš imenoval Peter.' Drugi dan je Jezus srečal pa Filipa iz Betzajde, ter Natanaela (Jerneja) iz Kane. Tudi ta dva sta postala Jezusova učenca.

Verni pa preprosti Galilejci, ki so bili doslej učenci Janeza Krstnika, so odslej postali Jezusovi učenci. Pri Jordanu so našli Njega, po katerem so hrepeli ter so se Ga potem oklenili in Mu zvesto sledili. Med temi, ki so se Mu pridružili je bil poznejši prvak apostolov: Simon, kateremu je Jezus pri spremembi imena namignil kako odlično bo njegovo mesto med vsemi apostoli, ter podlaga Njegovi Cerkvi.

Jordan je imeniten že od tedaj ko so ga prekoračili Izraelci, da so prišli v Obljubljeno deželo, tedaj ko jih je vodil Joze, še bolj pa iz prej omenjenih dogodkov, ki so zelo pomembni, ker tu je sv. Janez Krstnik pripravil pot Gospodu.

Vrnili sem se na most, ki nosi ime angleškega generala Allenbyja, ki je leta 1917 zavzel Palestino od Turkov. Na mostu stoji straža, ki pazi, da kak nepoklican ali nezaželen gost ne pride preko mostu v Transjordanijo, deželo emirja Abdula-ha. Tedaj je bil tam samo en vojak, ki je pa menda poleg tega tudi obmejni uradnik. S puško v roki je stopical sem in tja ter nas prav naivno gledal. Meni se je zdelo njegovo obnašanje podobno kakemu nedora-slemu fantičku, ki drži svoje ga lesenega konjička ter pri tem nezaupno gleda, da mu ga kdo ne vzame. Tako nekako se je on obnašal s svojo puško. Obleden pa je bil prav dostojno; v sivo-rjavi uniformi, na glavi pa nemški "piklhavy" podobno čako s špičo, zadaj pa nekaka ruta, ki naj ga varuje pred pekočimi žarki sonca.

Pri vseh svojih vidni naivnosti pa ni dovolil, da se ga fotografira, razen če se mu za tako uslugo plača. Eden naših sopotnikov mu je potem res stisnil v roke primeren bakšiš, nakar ga je smel fotografirati, dočim ostali nismo imeli te pravice. No, jaz se niti usiljeval nisem; denar in filme bom lahko porabil kje drugje ko bo bolj zanimivo in koristno, kakor pa en emirjev vojak. Mimogrede pa sem si ogledal stražnico, ki je obenem urad transjordanске obmejne komisije. Na steni je visela slika emirja Abdula-ha, vladarja Transjordanije. Prav prijazen mož izgleda in na njegovem obrazu ni nič divjega arabskega, četudi je vladar teh bojovnih sinov puščave: mož okroglega, priklapljivega obraza, s kratko pristrizeno brado, ter arabskim pokrivalom, svojevrstno ruto, ki je bila pritrjena na glavo z neke vrste svitkom, je napravil name prav ugoden utis. O emirju Abdula-hu, ki stoji v Amanu, glavnem mestu Transjordanije, pravijo, da je prav inteligenten in pa energičen. Da bo to res, potrjuje njegova slika. Arabci v Palestini imajo v njem izborne-ga pobornika za njih ideje in pravice, ker emir Abdulah je eden izmed ustanoviteljev arabskega pokreta ter kot tak prava šiba za Jude in ni izključeno, da bo še morda igral zelo važno vlogo glede združevanja Arabcev, ki so izven Transjordanije, zlasti pa teh, ki so v Palestini, ki se jo smatra za arabsko ozemlje in tega naziranja je tudi emir Abdulah.

Ker me je zanimalo, da bi stopil na zemljo Transjordanije,

ma je rekel: 'Kaj iščeta?' Ona dva pa sta mu rekla: 'Učenik, kje stanuješ?' Jezus jima reče: 'Pridita in poglejta.' Šla sta in videla kje stanuje in sta pri njem ostala tisti dan. Andrej potem najde svojega brata Simona in mu reče: 'Našli smo Mesija.' In ga je pripeljal k Jezusu. Ko ga je Jezus pogledal, je rekel: 'Ti si Simon, Jovanov sin, ti se boš imenoval Peter.' Drugi dan je Jezus srečal pa Filipa iz Betzajde, ter Natanaela (Jerneja) iz Kane. Tudi ta dva sta postala Jezusova učenca.

Verni pa preprosti Galilejci, ki so bili doslej učenci Janeza Krstnika, so odslej postali Jezusovi učenci. Pri Jordanu so našli Njega, po katerem so hrepeli ter so se Ga potem oklenili in Mu zvesto sledili. Med temi, ki so se Mu pridružili je bil poznejši prvak apostolov: Simon, kateremu je Jezus pri spremembi imena namignil kako odlično bo njegovo mesto med vsemi apostoli, ter podlaga Njegovi Cerkvi.

Jordan je imeniten že od tedaj ko so ga prekoračili Izraelci, da so prišli v Obljubljeno deželo, tedaj ko jih je vodil Joze, še bolj pa iz prej omenjenih dogodkov, ki so zelo pomembni, ker tu je sv. Janez Krstnik pripravil pot Gospodu.

Vrnili sem se na most, ki nosi ime angleškega generala Allenbyja, ki je leta 1917 zavzel Palestino od Turkov. Na mostu stoji straža, ki pazi, da kak nepoklican ali nezaželen gost ne pride preko mostu v Transjordanijo, deželo emirja Abdula-ha. Tedaj je bil tam samo en vojak, ki je pa menda poleg tega tudi obmejni uradnik. S puško v roki je stopical sem in tja ter nas prav naivno gledal. Meni se je zdelo njegovo obnašanje podobno kakemu nedora-slemu fantičku, ki drži svoje ga lesenega konjička ter pri tem nezaupno gleda, da mu ga kdo ne vzame. Tako nekako se je on obnašal s svojo puško. Obleden pa je bil prav dostojno; v sivo-rjavi uniformi, na glavi pa nemški "piklhavy" podobno čako s špičo, zadaj pa nekaka ruta, ki naj ga varuje pred pekočimi žarki sonca.

Pri vseh svojih vidni naivnosti pa ni dovolil, da se ga fotografira, razen če se mu za tako uslugo plača. Eden naših sopotnikov mu je potem res stisnil v roke primeren bakšiš, nakar ga je smel fotografirati, dočim ostali nismo imeli te pravice. No, jaz se niti usiljeval nisem; denar in filme bom lahko porabil kje drugje ko bo bolj zanimivo in koristno, kakor pa en emirjev vojak. Mimogrede pa sem si ogledal stražnico, ki je obenem urad transjordanске obmejne komisije. Na steni je visela slika emirja Abdula-ha, vladarja Transjordanije. Prav prijazen mož izgleda in na njegovem obrazu ni nič divjega arabskega, četudi je vladar teh bojovnih sinov puščave: mož okroglega, priklapljivega obraza, s kratko pristrizeno brado, ter arabskim pokrivalom, svojevrstno ruto, ki je bila pritrjena na glavo z neke vrste svitkom, je napravil name prav ugoden utis. O emirju Abdula-hu, ki stoji v Amanu, glavnem mestu Transjordanije, pravijo, da je prav inteligenten in pa energičen. Da bo to res, potrjuje njegova slika. Arabci v Palestini imajo v njem izborne-ga pobornika za njih ideje in pravice, ker emir Abdulah je eden izmed ustanoviteljev arabskega pokreta ter kot tak prava šiba za Jude in ni izključeno, da bo še morda igral zelo važno vlogo glede združevanja Arabcev, ki so izven Transjordanije, zlasti pa teh, ki so v Palestini, ki se jo smatra za arabsko ozemlje in tega naziranja je tudi emir Abdulah.

Ker me je zanimalo, da bi stopil na zemljo Transjordanije,

ma je rekel: 'Kaj iščeta?' Ona dva pa sta mu rekla: 'Učenik, kje stanuješ?' Jezus jima reče: 'Pridita in poglejta.' Šla sta in videla kje stanuje in sta pri njem ostala tisti dan. Andrej potem najde svojega brata Simona in mu reče: 'Našli smo Mesija.' In ga je pripeljal k Jezusu. Ko ga je Jezus pogledal, je rekel: 'Ti si Simon, Jovanov sin, ti se boš imenoval Peter.' Drugi dan je Jezus srečal pa Filipa iz Betzajde, ter Natanaela (Jerneja) iz Kane. Tudi ta dva sta postala Jezusova učenca.

Verni pa preprosti Galilejci, ki so bili doslej učenci Janeza Krstnika, so odslej postali Jezusovi učenci. Pri Jordanu so našli Njega, po katerem so hrepeli ter so se Ga potem oklenili in Mu zvesto sledili. Med temi, ki so se Mu pridružili je bil poznejši prvak apostolov: Simon, kateremu je Jezus pri spremembi imena namignil kako odlično bo njegovo mesto med vsemi apostoli, ter podlaga Njegovi Cerkvi.

Jordan je imeniten že od tedaj ko so ga prekoračili Izraelci, da so prišli v Obljubljeno deželo, tedaj ko jih je vodil Joze, še bolj pa iz prej omenjenih dogodkov, ki so zelo pomembni, ker tu je sv. Janez Krstnik pripravil pot Gospodu.

Vrnili sem se na most, ki nosi ime angleškega generala Allenbyja, ki je leta 1917 zavzel Palestino od Turkov. Na mostu stoji straža, ki pazi, da kak nepoklican ali nezaželen gost ne pride preko mostu v Transjordanijo, deželo emirja Abdula-ha. Tedaj je bil tam samo en vojak, ki je pa menda poleg tega tudi obmejni uradnik. S puško v roki je stopical sem in tja ter nas prav naivno gledal. Meni se je zdelo njegovo obnašanje podobno kakemu nedora-slemu fantičku, ki drži svoje ga lesenega konjička ter pri tem nezaupno gleda, da mu ga kdo ne vzame. Tako nekako se je on obnašal s svojo puško. Obleden pa je bil prav dostojno; v sivo-rjavi uniformi, na glavi pa nemški "piklhavy" podobno čako s špičo, zadaj pa nekaka ruta, ki naj ga varuje pred pekočimi žarki sonca.

Pri vseh svojih vidni naivnosti pa ni dovolil, da se ga fotografira, razen če se mu za tako uslugo plača. Eden naših sopotnikov mu je potem res stisnil v roke primeren bakšiš, nakar ga je smel fotografirati, dočim ostali nismo imeli te pravice. No, jaz se niti usiljeval nisem; denar in filme bom lahko porabil kje drugje ko bo bolj zanimivo in koristno, kakor pa en emirjev vojak. Mimogrede pa sem si ogledal stražnico, ki je obenem urad transjordanске obmejne komisije. Na steni je visela slika emirja Abdula-ha, vladarja Transjordanije. Prav prijazen mož izgleda in na njegovem obrazu ni nič divjega arabskega, četudi je vladar teh bojovnih sinov puščave: mož okroglega, priklapljivega obraza, s kratko pristrizeno brado, ter arabskim pokrivalom, svojevrstno ruto, ki je bila pritrjena na glavo z neke vrste svitkom, je napravil name prav ugoden utis. O emirju Abdula-hu, ki stoji v Amanu, glavnem mestu Transjordanije, pravijo, da je prav inteligenten in pa energičen. Da bo to res, potrjuje njegova slika. Arabci v Palestini imajo v njem izborne-ga pobornika za njih ideje in pravice, ker emir Abdulah je eden izmed ustanoviteljev arabskega pokreta ter kot tak prava šiba za Jude in ni izključeno, da bo še morda igral zelo važno vlogo glede združevanja Arabcev, ki so izven Transjordanije, zlasti pa teh, ki so v Palestini, ki se jo smatra za arabsko ozemlje in tega naziranja je tudi emir Abdulah.

Ker me je zanimalo, da bi stopil na zemljo Transjordanije,

ma je rekel: 'Kaj iščeta?' Ona dva pa sta mu rekla: 'Učenik, kje stanuješ?' Jezus jima reče: 'Pridita in poglejta.' Šla sta in videla kje stanuje in sta pri njem ostala tisti dan. Andrej potem najde svojega brata Simona in mu reče: 'Našli smo Mesija.' In ga je pripeljal k Jezusu. Ko ga je Jezus pogledal, je rekel: 'Ti si Simon, Jovanov sin, ti se boš imenoval Peter.' Drugi dan je Jezus srečal pa Filipa iz Betzajde, ter Natanaela (Jerneja) iz Kane. Tudi ta dva sta postala Jezusova učenca.

Verni pa preprosti Galilejci, ki so bili doslej učenci Janeza Krstnika, so odslej postali Jezusovi učenci. Pri Jordanu so našli Njega, po katerem so hrepeli ter so se Ga potem oklenili in Mu zvesto sledili. Med temi, ki so se Mu pridružili je bil poznejši prvak apostolov: Simon, kateremu je Jezus pri spremembi imena namignil kako odlično bo njegovo mesto med vsemi apostoli, ter podlaga Njegovi Cerkvi.

Jordan je imeniten že od tedaj ko so ga prekoračili Izraelci, da so prišli v Obljubljeno deželo, tedaj ko jih je vodil Joze, še bolj pa iz prej omenjenih dogodkov, ki so zelo pomembni, ker tu je sv. Janez Krstnik pripravil pot Gospodu.

Vrnili sem se na most, ki nosi ime angleškega generala Allenbyja, ki je leta 1917 zavzel Palestino od Turkov. Na mostu stoji straža, ki pazi, da kak nepoklican ali nezaželen gost ne pride preko mostu v Transjordanijo, deželo emirja Abdula-ha. Tedaj je bil tam samo en vojak, ki je pa menda poleg tega tudi obmejni uradnik. S puško v roki je stopical sem in tja ter nas prav naivno gledal. Meni se je zdelo njegovo obnašanje podobno kakemu nedora-slemu fantičku, ki drži svoje ga lesenega konjička ter pri tem nezaupno gleda, da mu ga kdo ne vzame. Tako nekako se je on obnašal s svojo puško. Obleden pa je bil prav dostojno; v sivo-rjavi uniformi, na glavi pa nemški "piklhavy" podobno čako s špičo, zadaj pa nekaka ruta, ki naj ga varuje pred pekočimi žarki sonca.

Pri vseh svojih vidni naivnosti pa ni dovolil, da se ga fotografira, razen če se mu za tako uslugo plača. Eden naših sopotnikov mu je potem res stisnil v roke primeren bakšiš, nakar ga je smel fotografirati, dočim ostali nismo imeli te pravice. No, jaz se niti usiljeval nisem; denar in filme bom lahko porabil kje drugje ko bo bolj zanimivo in koristno, kakor pa en emirjev vojak. Mimogrede pa sem si ogledal stražnico, ki je obenem urad transjordanске obmejne komisije. Na steni je visela slika emirja Abdula-ha, vladarja Transjordanije. Prav prijazen mož izgleda in na njegovem obrazu ni nič divjega arabskega, četudi je vladar teh bojovnih sinov puščave: mož okroglega, priklapljivega obraza, s kratko pristrizeno brado, ter arabskim pokrivalom, svojevrstno ruto, ki je bila pritrjena na glavo z neke vrste svitkom, je napravil name prav ugoden utis. O emirju Abdula-hu, ki stoji v Amanu, glavnem mestu Transjordanije, pravijo, da je prav inteligenten in pa energičen. Da bo to res, potrjuje njegova slika. Arabci v Palestini imajo v njem izborne-ga pobornika za njih ideje in pravice, ker emir Abdulah je eden izmed ustanoviteljev arabskega pokreta ter kot tak prava šiba za Jude in ni izključeno, da bo še morda igral zelo važno vlogo glede združevanja Arabcev, ki so izven Transjordanije, zlasti pa teh, ki so v Palestini, ki se jo smatra za arabsko ozemlje in tega naziranja je tudi emir Abdulah.

Ker me je zanimalo, da bi stopil na zemljo Transjordanije,

ma je rekel: 'Kaj iščeta?' Ona dva pa sta mu rekla: 'Učenik, kje stanuješ?' Jezus jima reče: 'Pridita in poglejta.' Šla sta in videla kje stanuje in sta pri njem ostala tisti dan. Andrej potem najde svojega brata Simona in mu reče: 'Našli smo Mesija.' In ga je pripeljal k Jezusu. Ko ga je Jezus pogledal, je rekel: 'Ti si Simon, Jovanov sin, ti se boš imenoval Peter.' Drugi dan je Jezus srečal pa Filipa iz Betzajde, ter Natanaela (Jerneja) iz Kane. Tudi ta dva sta postala Jezusova učenca.

Verni pa preprosti Galilejci, ki so bili doslej učenci Janeza Krstnika, so odslej postali Jezusovi učenci. Pri Jordanu so našli Njega, po katerem so hrepeli ter so se Ga potem oklenili in Mu zvesto sledili

Za čast in poštenje

(ROMAN)

"Pojdita ven za trenutek." Ubogala sta, in kakor hitro se vrata za njima zaprejo, reče Lacheneur:

"Dobro mi je znan argument, ki mi ga hočete predstaviti, gospod. Znan mi je tudi vzrok vašega prihoda. Prišli ste, da me ponovno vprašate za Marie-Anne. Vem, da je moja prva zavrnitev skoro ubila Maurica. Verjemite mi, da sem tudi jaz strašno trpel pri tem. Toda kljub temu je moja zavrnitev nepreklicna. Nobene šile na svetu je ni, ki bi mogla spremeniti moje mišljenje. Nikar ne vprašujte po vzrokih, ker jih ne bom razodel. Bodite pa prepričani, da so vzroki zadostni."

"Toda ali nismo mi vaši prijatelji?"

"Vi, gospod!" vzklikne Lacheneur skoro nežno, "vi, ah, vi to dobro veste! Vi ste moji najboljši, edini prijatelji, katere še imam. Bil bi najbolj nevhvaležen in lopovski, ako ne

bi nosil spomina na vas v svojem srcu, dokler mi smrt ne zatise oči. Da, vi ste moji prijatelji, iz dna duše sem vam udan — in ravno to je vzrok, da odgovarjam: ne, ne, nikdar!"

Tu ni moglo biti nobenega dvoma več. Gospod Escroval prime za obe Lacheneurjevi roki, ju stisne, da jih skoro zlomi in reče:

"Nesrečni mož! Kaj mislite vendar začeti! O kakšnem silnem maščevanju sanjate?"

"Prisegam vam —"

"Oh, ne prisegajte! Vi ne morete slepiti moža moje starosti in mojihkušenj. Meni se zdi, kaj nameravate. Vi sovrvažite danes Sairmeuse družino bolj kot ste jo kdaj prej."

"Jaz —"

"Da, vi! In če se delate kot da bi pozabili, je to le iz vroka, da bi oni pozabili. Ti ljudje so vas prekruto razžalili, tako da jih je strah. Vi to razumete in zato ste šli do skrajnosti, da jih zagotovite, da ni tako. Sprejeli ste njih ponudbe — poklekli ste pred njimi — zakaj? Da bodo toliko bolj v vaši pasti, ko boste uspavali njih sumničenja, in potem lahko udarite s toliko večjo težo —"

Escroval preneha; vrata sosednje sobe se odpro in na pragu se prikaže Marie-Anne. "Oče," reče, "markiz de Sairmeuse je došel."

Ime, katerega je Marie-Anne s tako lahkoto spregovorila, v sredini razburjenega pogovora, je imelo tako silen pomen, da je Escroval obstal na mestu kot okamenel.

"Drznil se je priti sem," misli Escroval. "Saj se mora vendar bati, da se bo podrl strop nad njim in ga strlo."

Gospod Lacheneur pa sumljivo pogleda svojo hčer. Sumil je, da se hči poslužuje zvijače, da ga prisili, da izda svojo tajnost. Za sekundo je vse divjalo v njem.

Toda s skrajnim naporom svoje energične volje se zopet pomiri. Naglo skoči proti vratom, potisne Marie-Anne vstran in ko se ozre v sosednjo sobo, zakliče:

"Prosim, oprostite, gospod, če se vas drznem vprašati, da počakajte trenutek. Pravkar bom gotov s svojim opraviлом, potem pa pridem takoj k vam."

Po teh besedah zopet zapre vrata in se obrne k Escrovalu. Baron še vedno stoji s prekrizanimi rokami. Kar verjeti ni mogel, da se v tej kočiji more kaj enakega zgoditi. Vendar sumil je pravilno.

"Torej mladi mož zahaja sem?" reče Lacheneurju.

"Skoro vsak dan — toda navadno ne ob tej uri, pač pa nekoliko pozneje."

"In vi mu kličete dobrodošlico?"

"Gotovo, gospod. Kako ne bi mogel čutiti časti, ki mi jo milostno izkazuje. Sicer pa imamo več skupnih zadev, o katerih se moramo pogovoriti. Na primer potrebno je legalizirati predajo Sairmeuse posestva. Poleg tega mu lahko dam koristnih podatkov, da bo vedel kako gospodariti na Sairmeuse."

"In vi mislite, da boste mene, svojega starega prijatelja, prepričali, da markiz v resnici prihaja iz teh vzrokov k vam? Poglejte mi v oči, in rečite potem, če se drznete reči, da so ti obiski namenjeni vam?"

Lacheneur stoji pred njim, kot kip.

"Komu neki naj bi bili namenjeni?" reče

Baron postane nemiren. Zadnje besede Lacheneurja so mu prizadale silovit udarec.

"Čuvajte se, Lacheneur," reče Escroval resno. "Pomislite na položaj, v katerem se bo znašla vaša hči, med Chanlouineau, ki jo želi za ženo, in med gospodom Sairmeuse, ki jo hoče za svojo —"

"Ki jo hoče za svojo priležnico — zagrmí Lacheneur.

"Ali ste mi hoteli to povedati? Oh, izgovorite besedo! Toda kaj za to! Na Marie-Anne se zanesem."

Gospod Escroval se strese.

"Z drugimi besedami," reče v grenki nevolji, "vi stavite čast in poštenje svoje hčere za cilj v igri, ki ste jo začeli igrati."

To je bilo preveč, Lacheneur ni mogel več zadrževati svojih strasti.

"Da, tako je!" vzklikne in strašno zakolne. "Da, govorili ste resnico. Marie-Anne mora biti in tudi bo orodje za moje načrte. Človek, ki se nahaja v mojem položaju je prost predsodkov, ki zadržujejo druge ljudi. Denar, prijatelj, življenje, čast — prisiljen sem bil vse žrtvovati. Naj pogine čednost moje hčere — naj pogine sama Marie-Anne — kaj je to v primeri, ako jaz dosežem svoj cilj!"

Bil je strašen v svojem fanatizmu. V svojem razburjenju je stiskal pesti kot bi grozil nevidnemu sovražniku. Njegove oči so bile divje in s krvjo prepojene.

Baron ga prime za suknjič, kot bi mu hotel prepričati beg.

"Torej priznate?" reče. "Vi se hočete maščevati nad Sairmeuse družino in Chanlouineau je postal vaš sozaratnik?"

Toda Lacheneur se oprsti držaja Escrovala.

"Ničesar ne priznam," odvrne. "In vendar bi vas rad zagotovil —"

Lacheneur dvigne roko kot bi hotel položiti prisego in s slovesnim glasom nadaljuje:

"Pred Bogom, ki sliši moje besede, pri vsem, kar mi je svelega na svetu, pri spominu na mojo svetniško ženo, ki leži v grobu, prisegam, da ne delam nikakih naklepov napram Sairmeuse družini, da, niti enega lasu na njih glavah se ne želim dotakniti. Rabim jih le, ker so za moje namene absolutno potrebni. Pomagali mi bodo, ne

da bi sami trpeli škodo."

To pot je Lacheneur govoril resnico, in to je čutil tudi Escroval, vendar se je delal še vedno, kot bi dvomil. Misli je, da če moža naredi še bolj strastnega, divjega, da mu bo v svojem razburjenju razodel svoje namene. Nekako sumljivo reče Escroval napram sosedu:

"Kako naj človek veruje vašim zatrdilom v očigled vaših prejšnjih izjav?"

Lacheneur je videl nastavljenost. Postal je pohleven in udan.

"Naj bo tako, gospod, ne verujte mi! Toda izvili boste iz mene samo še eno besedo o tem predmetu. Govoril sem že preveč. Dobro vem, da vam samo

prijateljstvo napram meni ne rekuje vaše besede. Moja hvala je velika, toda na vaše

vprašanje ne morem odgovoriti. Dogodki zadnjih dni so izkopali globok prepad me menoj in vami. Nikar ne skušajte preskočiti tega prepada! Zakaj naj bi se ponovno sestala? Povedati vam moram to, kar sem povedal včeraj župniku Midonu. Ako ste moj prijatelj, ne boste nikdar več prišli sem — nikdar več — niti tekom dneva ali ponoči, pa imejte še tako dober izgovor. Četudi bi vam povedali, da umiram, ne hodite k meni. Ta hiša je prokleta. Če me srečate na cesti, obrnite se proč, ogibajte se me, kot bi se ogibali kuge!"

Baron molči. Enako mu je povedala Marie-Anne, toda v drugi obliki.

"Storite pa lahko nekaj še bolj pametnega. Vse življenje rekuje vaše besede. Moja hvala je velika, toda na vaše žalost in obup vašega sina.

Donald Marti, star 2 leti, se je zelo čudil, ko ga je mama mikastila, ko je hotel spat. Zavžil je bil nekaj spalnih praškov in bi bil gotovo umrl, da ga ni mati ohranila pri zavesti, dokler ni prišel zdravnik.

Warren Lee Pierson, predsednik Export-Import banke, ki bo dala generalu Francu \$13,700,000 kredita za nakup raznega blaga v Ameriki.

Nobene steze ni; nobenega drevesa, niti najmanjše bilke ni, ki ga ne bi spominjala nekdanje sreče. Zapustite svoje posestvo; vzemite sina s seboj in potujte daleč, daleč proč."

"Ah, kako je to mogoče. Policijski minister Fouché je iz mene naredil jetnika in moji lastni hiši."

"Toliko večji je vzrok, da po-

slušate moj nasvet. Vi ste bili prijatelj cesarja, in sedanja kraljeva vlada zre na vas s sumnjom. Obdani ste od ogleduhov. Vaši sovražniki komaj čakajo prilike, da vas uničijo. Dovolj je najmanjše namigavanje, da vas vržejo v ječo — pismo, beseda in enako. Meja ni daleč oddaljena; čakajte in čakajte v tuji deželi srečnejših časov."

Dany Davis, iz Miami, Fla., je vjel tega ogromnega raka. Takole, za eno večerjo je bil že.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporni organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska

Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ŽE 46. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119.80%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$7,000,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!" Če se hočete zavarovati pri dobri, pošten in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavarujete se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina v vsakem dnuh narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA: Zavarujete se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

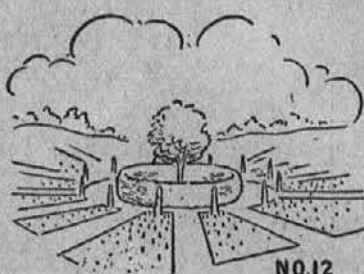
Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materijal v vseh vseh. Če se niste član ali članica, se lahko pridružite v bogate podporni organizaciji, potrudite se in pristopite takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli se nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

LET'S EXPLORE OHIO

"King's Palace" and Garden at Zoar.

GERMANS IN OHIO

German pioneers crossed the Appalachian Mountains at the earliest opportunity.

The first Germans to penetrate the Ohio country were noted for exceptional services in Indian affairs. Conrad Weiser and Christian Frederick Post. They were concerned not with settling the country but almost entirely with missionary work among the Indians.

The first German settlement was at Columbia, now part of Cincinnati. It was founded (1788) by Major Benjamin Steitz, an officer of the Revolution. By 1792 the settlement had 1,100 inhabitants.

Another early German colony was established on the banks of the Little Miami by Christian Waldschmidt in 1795, near the present postal station of Milford.

On the Upper Muskingum, the Pennsylvania German, Ebenezer Zane (Zahn) founded Zanesville. To pay for his lands he contracted to cut a pack horse trail from Wheeling to Chillicothe to Maysville, Ky. Mail was first carried over the Zane Trail in 1797. The same year Zane laid out New Lancaster (now Lancaster).

The first German newspaper west of the Alleghenies printed in Pennsylvania Dutch, appeared in New Lancaster in 1807.

COURTESY- THE STANDARD OIL CO. (OHIO)

Steubenville, named for General Steuben, and New Philadelphia were established in 1797.

Real German colonization followed the successful Indian campaigns of General "Mad" Anthony Wayne. Today a German township appears in almost every Ohio county. Towns with scriptural names — Bethlehem, Salem, Nazareth, Goshen, and Canaan — were chiefly settled by German Moravians, Dunkers and Amish. Germans settled in Cleveland when the Ohio Canal was opened. Canton, Massillon, Alliance and Minerva were developed by Germans. Their industrious hand transformed the countryside from wilderness to rich farm lands. Their skill and enterprise quickened the development of industries.

One of the most notable of all the Ohio German settlements was Zoar, founded by 225 German Separatists in 1817 under the leadership of Joseph Bineler.

The group purchased 5500 acres of land in Tuscarawas county. All property was owned in common. The society remained intact until 1898 when it disbanded and some

\$2,500,000 worth of property was divided among the members. The "King's Palace," Bineler's home, is now a museum out of the jurisdiction of the Ohio State Historical Society and is open to the public. The Zoar flower garden is also notable.

The first mayor of Cincinnati, David Ziegler, was a German. His exploits against the Indians made him particularly beloved by early settlers. One of the state's merchant princes Martin Baum, was a German. In 1810 he brought the first iron foundry to the west, built the first Ohio sugar refineries and established textile mills and other factories.

He also aided in introducing sailboats on the Ohio, supplanting flat and keel boats.

The Methodist preacher, Heinrich Bohm, born in Pennsylvania in 1775, of German parents, preached throughout Ohio in German. His was the first German sermon heard in Cincinnati. In September, 1808, "The village," he wrote in his journal, "promises to grow very rapidly. It already has 2,000 inhabitants."

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠE BLAGOPOKOJNE MATERE

MARY ZURGA

ki je Bogu vdana preminula dne 27. avgusta 1935

Draga in dobra mama. Zdaj je minilo štiri leta, ko smo Te položili k večnemu izpočitku. Ob žalostni obletnici kličemo na Tvojem grobu in grobu našega dobrega očeta in Tvojega soproga, ki ti je postal pred nekaj dnevi večni sosed na božji nji. Močno žalostni Vama kličemo: Sladko snivajta do klica k vstajenju.

Žalujoci:

MARY, hčerka

JOHN in STANLEY, sinova

Cleveland, O., 29. avg. 1939.

IZLET na NEW YORŠKO RAZSTAVO

Preko delavskega praznika (Labor Day) dne 2. septembra bo AUGUST KOLLANDER osebno vodil izlet na razstavo.

Vabljeni ste, da se pridružite njegovemu izletu.

Vse tozadevne informacije dobite v njegovem uradu, 6419 St. Clair Ave., kjer dobite tudi železniške karte po znižani ceni.

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHŠTVOVOM

Pohštvo in vse potrebščine za dom

6612 ST. CLAIR AVE.

HENDERSON 2978

MAR-KET COAL CO.

1261 Marquette Rd.

ENDicott 1588

FIN PREMOK!

Točna postrežba!

Frank J. Cimperman

A. M. Klemencic, Sec'y

Ohranite ta kupon, je vreden 25c

Ta kupon in 75c je za vstopnino dveh osebam na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25c